

ב"ה, גליון פד אלול תשמ"ד

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר נועם אלימלך פרשת משפטים

**רמזו על הלומד תורה עם איזה פניות ח"ו לשום כוונה אחרת
שלא לשם שמים והיינו בפני עם הארץ דהיינו שלומד כדי
להנות ממנה להתגאות ולהשתרר על עם הארץ אזי הוא כבועל
ארוסתו אבל הצדיק הלומד תורה לשמה שלא לשום פניה
אחרת אזי הוא מיחד שם הויה ברוך הוא. וזהו אשר לא אורסה
פירוש שלא למד באופן זה ח"ו שיהיה כבועל ארוסתו רק
שלמד לשמה אזי הוא מיפה להשכינה. ושכב עמה רמז
לקודשא ברוך הוא ושכינתיה ואמר הכתוב מהר ימהרנה פירוש
העיקר צריך שיהיה מהיר וזריז במלאכתו מלאכת שמים**

אלהים לא תקלל וכו'

נראה לפרש דהנה התורה הקדושה מלמדת אותנו את הדרך אשר נלך בה להנצל מן
הדינים שלא ישלטו בנו דהיינו שצריכים אנחנו להמתיק הדינים שגם הם יסכימו עמנו
לרחמים וחלילה להתגרות עמהם לקללם ח"ו רק להמתיק אותם. וזה ש"ה אלהים לא
תקלל רוצה לומר הדינים לא תקלל. וזהו זובח לאלהים יחרם כו' פירש כשתרצה
לזבוח הדינים. יחרם בלתי לה' לבדו יחרם הוא לשון הקדש ע"ד דאיתא בגמרא סתם
חרמים להקדש וזהו יחרם לה' כו' פירוש העיקר להביאם אל הקדושה לה' לבדו
ולהפכם לרחמים ממילא:

וזהו ואלה המשפטים אשר תשים וכו' ו"ו מוסיף על ענין ראשון הנאמר בפרשת יתרו
העשרת הדברות שנצטוו ישראל וכאשר תשמור כל הדברים אזי כל המשפטים תשים
לפניהם שיהיו הדינים נמתקים ממילא. ונשיא בעמך לא תאור דהצדיק גמור ההולך
תמיד בקדושה נקרא נשיא. וזהו והנשיאים הביאו את אבני השוהם דאבני החושן היו

נגד י"ב צרופי הוי' ברוך הוא והנשיאים שהיו צדיקים גמורים הם הביאו את האבנים האלה דהיינו שפעלו ותקנו והביאו את י"ב צרופים הנ"ל ואל הצדיק האמיתי הזה הנ"ל אנחנו מחויבים לחבר אליו בכדי להוסיף לו אור גדול בקדושתו שתתפשט אורו על כל העולמות. וזהו נר ה' נשמת אדם רוצה לומר האור ה' צריך אתה להכניסו אל הצדיק הגמור אשר לו נשמת אדם דהיינו נשמה עליונה וגבוהה. ואמר הכתוב ונשיא בעמך וכו' דהנה הנביא הוכיח את ישראל ועמך כמריבי כהן יש לומר פירושו דאיתא בגמרא דחז"ל תקנו לכהנים גט מקושר מחמת שהם קפדנים ובתוך כך יתרצה לה שלא יגרשנה ולהבין באמת מה שהכהנים קפדנים הוא מחמת שהכהן יש בו צד קדושה יתירה ואורייתא הוא דמרתחי ליה כדאיתא כל רותחא בישא בר מרתחא דרבנן דהוא טב והוכיח הנביא ועמך כו' רוצה לומר הפשוטי בני אדם הנקראים בשם עם כמריבי כהן פירוש הם רתחנים וקפדנים ככהן. וזהו ועמך שהם פשוטי עם ככהן אומרים שאורייתא הוא דמרתחי להם ואין לך עון גדול ככועס שהוא כעובד עבודה זרה רוצה לומר וצריך הרחקה גדולה מאד מאיש נבל כזה. וזהו ונשיא בעמך רוצה לומר כשהנשיא עושה מעשה עם ומעורב במדות העם כנ"ל ועמך כמריבי כהן. לא תאור פירוש הרחק תרחיק ממנו כמשור המועד ואל תתחבר אליו להאיר בו באורך אור ה'. מלאתך ודמעך לא תאחר פירוש וגם אם תזכה שתהיה מלא מיראת ה' וקדושו וזהו מלאתך. ודמעך לשון דמעות דהיינו הבכיה ודמעות. לא תאחר פירוש תראה מאד מאד שלא יהיה בהם שום פניה ח"ו כדי שלא יהיו נתונים לאחרים רוצה לומר אל הקליפות ח"ו וזהו לא תאחר לשון אחרים נכרים ואמר הכתוב בכור בניך זה רמז על הצדיק הקדוש מרחם אמו כמו בכור שהוא קדוש מרחם שנתקדש על ידי אביו במחשבות קדושות בשעת תשמיש והוא נקרא בן למקום ברוך הוא ואמר בניך פירוש מה שאתה נקרא בשם בן הוא לטובתך ע"ד אם תצדק מה תפעל לו יתברך. וזהו בניך דייקא רוצה לומר המדריגה הזאת שאתה נקרא בן הוא לך לטובתך ואומר השם יתברך אל הצדיק השלם מרחם אמו בכור בניך. תתן לי רוצה לומר שתראה ליתן לי מה ששייך לי ורוצה לומר ליחד קודשא ברוך הוא ושכינתיה שהוא דבר הראוי ושייך לי. כן תעשה לשורך וכו' דאיתא בגמרא בבא קמא ארבעה אבות נזיקין השור וכו'. ואיתא בס"י רמז לארבעה כחות הקליפות רוצה לומר שהם נגד אבות הקדושים עליו השלום ולכאורה הלא האבות הם רק שלשה ואת זה לעומת זה עשה ה' ולמה האבות נזיקין הם ד' אך באמת דוד המלך עליו השלום רגל רביעי ונמצא גם בהקדושה הם ד' אבות. וזהו הפירוש שאמר התנא בתולה נשאת ליום הרביעי רמז על השכינה שנקראת בתולה כמו שאמר הכתוב קום בתולת ישראל. דהיה היתוד הגמור בעת התחלת מלכות בית דוד שהוא רגל רביעי כשהיה מאיר מלכותו כיום אז היה היחוד האמתי הגמור. ואלמנה ליום חמישי רמז על השכינה הקדושה בגלות המר הזה שנקראת אלמנה גלמודה אזי היחוד הוא על ידי הצדיקים שהוא רמז חמשי דהוי ביה ברכה לדגים הוא הצדיק הנקרא כן שהיא מדרגה עליונה ועל ידי אור קדושתו הזכה והצלולה כיום זוכה וגורם יחוד קודשא ברוך הוא ושכינתיה בגלות המר הזה ואמר התנא שפעמיים בשבת בית דין יושבין בעיירות רמז על ב' מקדשים שהיה הדינים שורים בעיירות ארץ ישראל בעוונותינו הרבים ונחרבו. שאם היה לו טענת בתולים רוצה לומר כאשר המצא תמצא

צדיקים כאלה שיהיה להם טענות לעשות את השכינה שתהיה בתולים חוזרים להקרא בתולה במהרה כמאז היה משכים לבית דין רוצה לומר אזי יהיה מוקדם להדינים וידו על העליונה ותקיפה על הדינים. וזהו שהתורה הקדושה מלמדת אותנו אשר נוכל ליחד השכינה ביחוד האמתי הוא על ידי התורה הקדושה הלומדה לשמה:

וזהו כי יפתה איש בתולה יפתה לשון יפוי דהיינו האיש הצדיק אשר ייפה את השכינה להקרא בתולה. אשר לא אורסה רמז על לימוד תורה לשמה ע"ד דאיתא בגמרא כל הלומד תורה בפני עם הארץ כאלו בועל ארוסתו בפניו שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה אל תיקרי מורשה אלא מאורסה ולהבין כוונת דברי חז"ל הקדושים יש לומר שרמזו על הלומד תורה עם איזה פניות ח"ו לשום כוונה אחרת שלא לשם שמים והיינו בפני עם הארץ דהיינו שלומד כדי להנות ממנה להתגאות ולהשתרר על עם הארץ אזי הוא כבועל ארוסתו אבל הצדיק הלומד תורה לשמה שלא לשום פניה אחרת אזי הוא מיחד שם הויה ברוך הוא. וזהו אשר לא אורסה פירוש שלא למד באופן זה ח"ו שיהיה כבועל ארוסתו רק שלמד לשמה אזי הוא מיפה להשכינה. ושכב עמה רמז לקודשא ברוך הוא ושכינתיה ואמר הכתוב מהר ימהרנה פירוש העיקר צריך שיהיה מהיר וזריז במלאכתו מלאכת שמים ע"ד שאמרו חז"ל זריזות מביא כו' ולידי רוח הקודש עד תחיית המתים וצריך זירוז ביותר. לו לאשה רומז שיפעול בעבודתו שיביא לימין דהשמאל נכלל בימין הנקרא בשם זכר והשמאל נקרא בשם נוקבא. וזהו לו לאשה פירוש שיכניס הנוקבא לו רוצה לומר לדוכרא.

וזהו בכל מקום אשר אזכיר את שמי ולא נאמר אשר תזכיר את שמי רמז על הכנסת שמו בדוכרא שהם רחמים גמורים אז אבא אליך וברכתיך. וזהו זכור את יום השבת לקדשו שכל קדושת שבת תראה להביא למדרגת זכר:

(המשך אי"ה בגליון הבא)